

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Pentru Ethan și Harry

LUCKY
SCAPĂ CU VIAȚĂ

Holly Webb

LUCKY

SCAPĂ CU VIAȚĂ

Ilustrații de Sophy Williams

Traducere de Justina Bandol

Editura Litera

O.P. 53, C.P. 212, sector 4,

București, România

tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;

0752 548 372

e-mail: comenzi@litera.ro

Lucky scapă cu viață

Copyright © 2016 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Justina Bandol

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Irina Ilie

Copertă: Andreea Apostol

Tehnoredactare și prepress: Mariana Dumitru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Lucky scapă cu viață / trad. Justina Bandol –

București: Litera, 2016

ISBN 978-606-33-1228-1

I. Bandol, Justina

82-93-34=135.1

778.534.6

Capitolul unu

– Eu cred în continuare că aia albastră era mai bună, spuse Adam cu brațele încrucișate la piept și cu o expresie bosumflată pe față, privind țintă lesa cea nouă a lui Lucky.

– Ba nu, roșul se potrivește foarte bine cu blănița lui. Dacă nu ți-ai fi cheluit toți banii de buzunar pe bomboane, ai fi putut să i-o cumperi tu! observă Georgia. E prima plimbare adevărată

Respectabil
a lui Lucky. Vrei să nu ne mai lase mami să mergem pentru că ne certăm? Știi că așa face!

– Of, bine... mormăi Adam și apoi râse sarcastic: Oricum, nu cred c-ai să fii în stare să i-o pui!

Lucky, cockerul spaniol al celor doi frați, țopăia fără astâmpăr la picioarele Georgiei, scheunând și lătrând plin de nerăbdare.

– Stai locului, cățelușule! râse Georgia, încercând să-i agate lesa de zgardă. Uite ce-i, să știi că n-o să putem pleca niciodată dacă nu mă lași să-ți prind chestia asta!

– Copii, sunteți gata? Mama ieși în hol. Unde mergem să facem marea plimbare?

– În parc!

– În pădure!

Georgia și Adam vorbiseră în același timp, și mama oftă.

– Cred că ideea lui Adam e mai bună de data asta, Georgie. Pădurea s-ar putea dovedi cam obositoare pentru Lucky în prima lui plimbare mai lungă. Potecile sunt înguste, și de multe ori trebuie să se cațere peste copaci căzuți și tot așa. Hai să-l lăsăm întâi să se deprindă cu ceva mai ușor!

Respect pentru Georgia oftă.

– Cred că ai dreptate, mami. Dar, când o să mai crească, sunt sigură că o să-i placă la nebunie în pădure. A-ha!

Cățelușul fusese preț de câteva clipe atent la ce spunea mama, și fetița îi prinsese cu o mișcare rapidă lesa de zgardă.

– Gata! Acum putem să plecăm.

Lucky trăgea emoționat de lesa cea nouă, făcând piruete pe lângă gleznela Georgiei. Mai fusese în lesă, când merseseră la medicul veterinar sau la petrecerile pentru căței, ca să se deprindă cu alți câini, dar pentru el era încă o noutate de care se simțea încântat. Simțea, în plus, că și cei doi gemeni erau emoționați și nu se putea opri din topăit.

Adam și Georgia îl primiseră drept cadou comun de ziua lor, cu două luni

înainte, când împliniseră nouă ani. Încercaseră multă vreme să-și convingă părinții să le ia un câine, dar mama și tatăl lor decisese în sfârșit că erau suficient de mari. Din fericire, de data asta, Georgia și Adam căzuseră de acord că-și doreau un cocker spaniol: Max, unul dintre prietenii lor de la școală, avea un superb cocker negru pe nume Jar, și amândurora le plăcea să se joace cu el când mama lui Max venea cu câinele să-și ia băiatul după ore.

Mama îi întrebase de unde fusese cumpărat Jar, și mama lui Max îi dăduse numele crescătoarei de cockeri spanioli, spunându-i că toți cățelușii erau bine îngrijiți acolo și obișnuiți cu copiii. Dar, când sunaseră să întrebe, aflaseră că la fermă nu mai exista în momentul acela decât un singur pui de zece

Respect săptămâni și că alții nu aveau să se mai nască decât după multă vreme. Așa că toată familia urcase repede în mașină și se dusesse să-l vadă.

La început n-o zăriră decât pe mama puiului, întinsă pe o pătură pufoasă. Era un exemplar superb de cocker spaniol, cu blana alb cu auriu și cu cele mai lungi și mai mătăsoase urechi pe care le văzuseră vreodată.

– Ah! Georgia rămase cu gura căscată. Putem s-o mângâiem?

Lara, proprietara fermei, dădu afirmativ din cap.

– Dar cu grijă, spuse ea. Trebuie să fiți atenți cu mamele care au pui lângă ele.

Adam se încruntă.

– Dar n-are... Nu văd niciun pui!
Georgia îl apucă de mână.

– Uite-l! șopti ea emoționată. L-am văzut acolo – doarme, e cuibărit în dreapta, lipit de ea! E superb!

Adam se aplecă să se uite.

– Credeam că era coada mamei, mărturisi el. E foarte simpatic. Și cât e de mic!

Lara râse.

